

بهنام خدا

قصه‌های پندآموز برای کودکان - ۳

داستی مورچه و کبوتر

بازنوشته‌ی ژاله راستانی

مهارت‌های زندگی
(تربیتی-اخلاقی)

ناشر پیشرو در انتشار
کتاب‌های کمک‌آموزشی برای
مهدکوکها و بیش‌دیستانی‌ها

واحدکودک و نوجوان
موسسه‌ی نشر و
تحقیقات ذکر

کتاب‌های
قاصد

دفتر و فروشگاه مرکزی: تهران، خ. انقلاب، خ. فلسطین جنوبی، خ. محتشم، شماره‌ی ۲، طبقه همکف واحد ۱
تلفن: ۰۱۰۵۶۴۰۰۵۶۳ (خط) • کد پستی: ۱۳۱۵۸۴۵۴۷ • سایت: www.ghasedakbooks.com • شماره پیامکی: ۰۳۰۰۵۶۶۶۱۳

این اثر توسط داوران و کارشناسان دبیرخانه‌ی
ساماندهی منابع آموزشی و تربیتی دفتر
تکنولوژی آموزشی و کمک‌آموزشی آموزش و
پرورش، مناسب و مرتبط با برنامه‌های درسی
دوره‌ی آموزش ابتدایی دانسته شده است.

س روشناسه : راستانی، ژاله، -.، اقتباس کننده

عنوان و نام پدیدآور : داستی مورچه و کبوتر / بازنوشه‌ی ژاله راستانی؛ ترجمه‌ی حمیدرضا سیدناصری؛ تصویرگر جاگدیش جوشی.

مشخصات نشر : تهران: ذکر، کتاب‌های قاصدک.

مشخصات ظاهری : ۱۶ ص: مصور (رنگ).

فروش : قصه‌های پندآموز برای کودکان

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۳۰۷-۶۵۵-۹

وضعیت فهرست‌نویسی : فیبا

عنوان اصلی: The bird and the ant:

یادداشت : گروه سنی: ب.

یادداشت : افسانه‌های عامه

موضوع : داستان‌های حیوانات

موضوع : سیدناصری، حمیدرضا، -.، مترجم

شناسه افروزه : شناسه افروزه

ردیبلدی دیوی : ۱۳۹۳/۱۸۸/۲

شماره کتابشناسی ملی : ۳۵۳۴۲۹۹

داستی مورچه و کبوتر

بازنوشته‌ی ژاله راستانی

مترجم: حمیدرضا سیدناصری

تصویرگر: جاگدیش جوشی

مدیر هنری و اجرای جلد: حسین نیلچیان

صفحه‌آرایی: آتلیه پاراگراف

تیراژ: ۱۵۰۰ جلد • چاپ پنجم: ۱۳۹۸

لیتوگرافی: گلپا • کد: ۹۳/۵۹۲

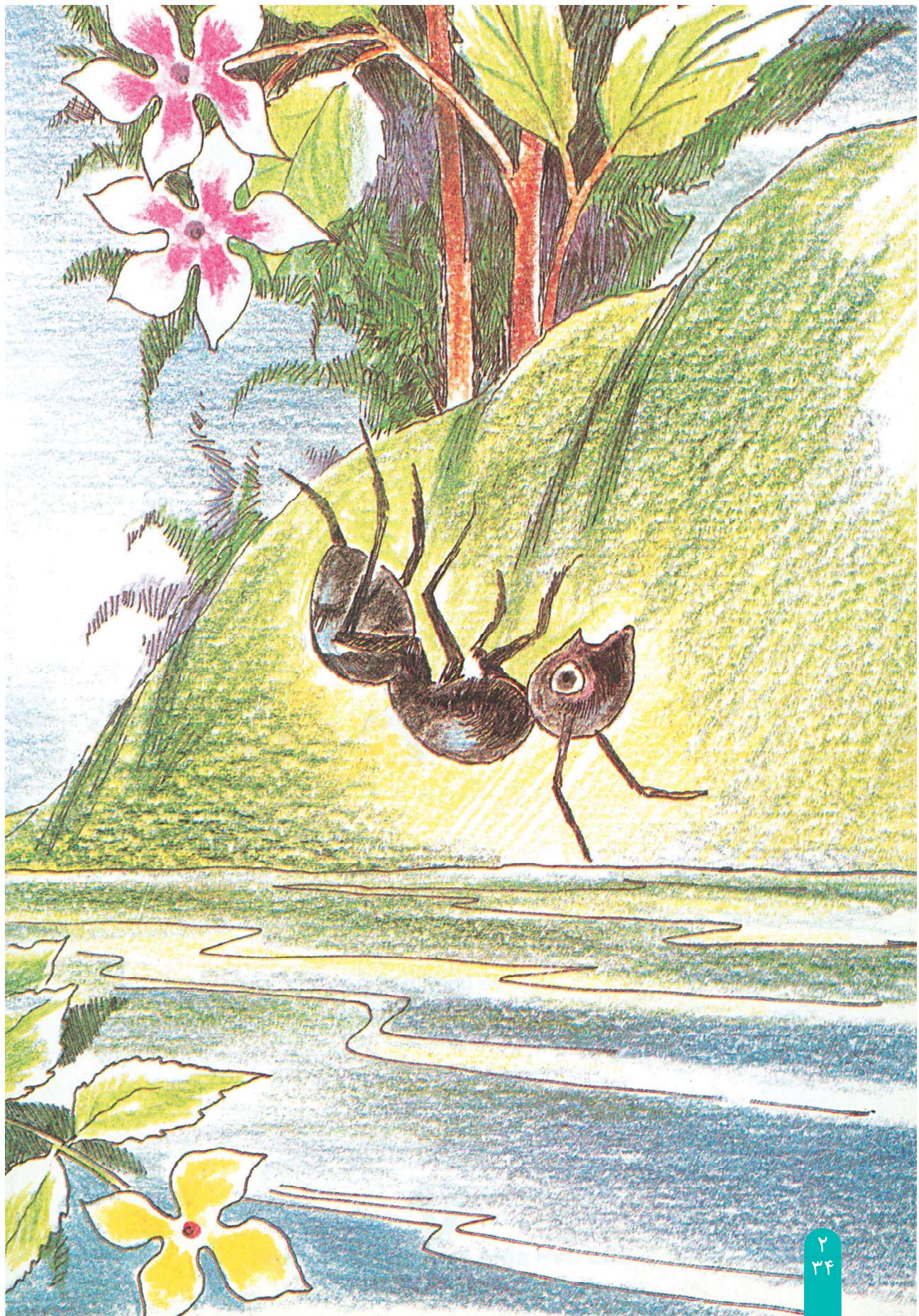
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۰۷-۶۵۵-۹

شابک دوره: ۹۷۸-۹۶۴-۳۰۷-۷۰۵-۱

کلیه‌ی حقوق چاپ و نشر احصاراً برای

موسسه‌ی نشر و تحقیقات ذکر محفوظ است.

چاپ پنجم

روزی، مورچه‌ای در کنار رودخانه‌ای قدم می‌زد که ناگهان پایش لیز خورد و به داخل آب افتاد. مورچه‌ها نمی‌توانند شنا کنند و اگر در آب بیفتد، غرق می‌شوند.

مورچه کوچولو همان طور که در آب دست و پا می‌زد و فریاد کنان کمک می‌خواست، شاخه‌ی درختی را دید که روی آب شناور بود. آب، شاخه را به طرفِ مورچه آورد. مورچه به سرعت شاخه را گرفت، با زحمت خود را بالا کشید و روی آن نشست. آب، هم شاخه و هم مورچه را با خود برد.

مورچه متوجه شد که از خانه‌اش خیلی دور شده است. آب او را آنقدر با خود بُرده بود که او دیگر جایی را نمی‌شناخت. مورچه فهمید که گُم شده است. پس به امیدِ این که شاید کسی صدایش را بشنود و به او کمک کند، فریاد زد:
«کمک! کمک!»

اما کسی صدای او را نمی‌شنید.
وقتی دیگر ناامید شده بود، کبوتری را دید که از دور پروازکنان به او نزدیک می‌شد.

